

Denge İnsanı

– Mehmet Tevfik ELTAS · 18 Ocak 2025

Zahirimizden görünen yarımızHazine zannettiğimiz aradığımız dünya!
Yakını göremedik uzağı sezmeyince
Neler çalmıştı bizlerden
Kimden aldık, kime nasıl sattık?
Görüntümüz papağandı ana
Dirhemsizdi düşünceler
Gönlü kapatan bu handa
Okyanus da batıyordu gemi
Dillerde materyalist şarkıydı söylenen
Sevgi uzaktı kana

Dünyanın döndüğünü hissedenler
Uyanıverdi hemen
Dünya dönüyorsa ben niye dönmeyeyim?
Zahirden iflasını yaşayanlar
Gönlü arıyor bugün
İki yarım olmayınca dönmüyor artık dünya
Gülşenin gülleri gülerken
Tebessüm doğuyordu cana
Samimiyetten doğan sevgiden hissiyat
Aşka davet vardı saatin kadranında.

Denge insanı,
Okyanusunda geminle yol alırken su alma!
Sallanırken dalgasında, unutma!